

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXX. De Judæis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Theodoric. Criminal. Cap. 10. apb. 4. n. 33. seqq.
Clasen. ad ordin. Crim. p. 516.

III.

Sape iram in clementiam mutatio voluntatis
flectit. l. 5. C. famil. herisc. quod factum non
semper evidenter probandum, sed ex subsequen-
tibus meritis & variis iudiciis præsumitur. d. l. 5.

CAP. CXVII.
De Irregularitate.

Axioma I.

Irregularitas est nota quædam, seu Canoni-
cum impedimentum, ex facto seu defectu pro-
veniens, quo quis tam ad Ecclesiasticos Ordines
promoveri, quam promotus in iisdem ministrare
prohibetur. Lancellot. in Instit. Jur. Canon. Lib.
4. tit. 15. §. 5.

II.

Irregularitas non incurritur, nisi in casibus à
Jure expressis. Ziegl. ibid.

CAP. CXIIX.
De Irrelevantibus.

Irrelevantia ad probandum non sunt admit-
tenda. l. neque naturales. 10. l. ad probationem. 12.
C. de probat. c. cum contingat. 36. & ibi gl. de of-
fic. deleg. cap. dilecti filii de Except. cap. quia ve-
rosimile. 10. de præsumpt. adeo ut probatio ejus-
modi irrelevant recepta nullius sit momenti Bald.
in d. l. ad probationem. not. 2. Roland. à Vall.
conf. 47. num. 28. vol. 3. quoniam frustra fit, quod
factum non relevat. l. hæc stipulatio. §. Divus. ff.
ut legat. nom. cav. Bero. conf. 25. in fin. vol. 2. cu-
jusque nullius esse potest effectus Decian. conf.
18. num. 155. vol. 1. cum paria sint quid esse non
probatum, vel esse quidem probatum, sed non
relevare. Joh. Andr. in c. fraternitatis. ibique.
Socin. col. 25. de testib. Vult. 3. conf. Marp. 29.
n. 3.

CAP. CXIX.

De Iteratione, Repetiti-
one, Gminatione, Multipli-
catione.

Axioma I.

Iteratio in jure non facile admittitur v. c. in
editione Instrumentorum l. 15. de reb. auct. ju-
dic. possid. quam prætor non permittit iterare nisi
ex causa l. 7. de edend. sic & dilationes temere ge-
minari non debent. l. 7. de fer.

II.

Iteratum delictum gravius. l. 3. §. 2. de abigeis.
& ex iteratione facti illiciti diversa oriuntur cri-
mina, quæ unica poena non expiantur. c. 1. de pen.
Boer. decis. 82. num. 10. Carpov. p. 2. crim.
qq. 62. num. 60. & seqq. Ubi hoc axioma li-
mitat.

III.

Id quod ex intervallo repetitur animo delibe-

rato & re penitus beneque discussa factum præsu-
mitur. Paris. 1. conf. 10. num. 5. & 7. & multum
operatur ad validitatem contractus. Bart. in l.
cum scimus. n. 6. & 7. C. de agricol. & censit. lib.
11. vid. omnino prolixè Wesenb. 4. conf. 194. num.
15. & 16. late. Treutl. 1. conf. 5. n. 59.

IV.

Clausula in initio posita censetur repetita in
sequentibus. l. 3. §. filius. 2. de liber. & posthum.
Wesenb. conf. 51. num. 39. in fin. & supr. lib. 3. cap.
de clausula.

CAP. CXX.

De Judæis.

Axioma I.

In quocunque loco Judæi speciatim inter ci-
ves recepti, in eo loco valent eorum Testamen-
ta. Quia talis specialis in civem receptio tribuit
omnia Jura aliis civibus competentia, & sic et-
iam facultatem testandi.

II.

An Judæorum conversio ante extremum Ju-
dicium speranda sit, vid. Stryck. in addit. ad
Brunnem. Jus Eccles. Lib. 1. cap. 6. membr. 1. §. 33.
ubi negantibus jungere se videtur. Nos nihil ob-
stare, neque in Chiliastrum errorem incidere
nos putamus, si affirmemus moti textu Hof-
3. vers. 4. & 5.

III.

Judæi sunt servi Camera Imperatoris Käyserl.
Cammere. Knechte. Kammer. Schaven. Rhet.
Instit. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 4. §. 61. unde inter
Jura Regalia haberi cepit Jus habendorum Ju-
dæorum, ex quâ solâ ratione, quod scil. Jure Teu-
tonico Judæi non sint homines liberi, eosdem in-
capaces esse tutelæ Christianorum asserit Schilte-
rus Exercit. Theor. Pract. XXXVII. th. 19. seqq.

IV.

Judæi non possunt Christiano vendere actio-
nem contra Christianum competentem sub
poenâ amissionis. Revers. Imper. de anno 1551. §.
diesem zu begegnen vers. Es soll auch kein Christ.
ordin. Imper. Polit. de anno 1577. tit. 20. §. es soll
auch kein Christ. Lenz. de Cess. action. cap. 6. n. 1.
seqq. nisi debita non sint usuraria. Carpz. P. 2.
Const. 30. d. 45. & Lib. 5. Res. 38. quia hic cessat
ratio in d. R. 7. allegata.

V.

Judæi non præstare tenentur evictionem in
Saxoniâ. Franck. in Comm. ad ff. de Evict. n. 324.

VI.

Judæi certis conditionibus recipi possunt & re-
cepti, da ihnen Schutz und Schirm gegeben
wird, à nemine debent offendi. Speckh. 2. Ch. 2.
quest. 16. 17. 18. si tamen Christianis imminet
periculum vel scandalum ex cohabitatione Ju-
dæorum, magistratus impune eos potest expel-
lere. Oldrad. Conf. 87. & conf. 264.

VII.

Judæis non concedenda usurarum exactio,
Gail. L. 2. obs. 5. n. 19. licet nonnullis in locis con-
trarium servetur.

III. Judæi

IIX.

Judæi non possunt esse Medici Christianorum *can. nullus. caus. 28. q. 1. Felin. in cap. 1. X. de judic. neque possunt esse testes contra Christianum. Hipp. de Marfil. sign. 41.*

IX.

Judæo tanquam personæ vili non est deferendum juramentum. Wehn. *Conf. Francon. 85.* neque admittuntur Judæi ad Doctoratum, quia est dignitas. Bart. *in L. 49. C. de decur. Lib. 10.*

X.

Judæus cum Christianâ rem habens punitur extraordinariè, interdum abscissione genitalium *Oldrad. Conf. 333.*

XI.

Judæum occidens an teneatur ordinariâ homicidii poenâ, vid. *Antho. Thesaur. 2. q. 26.*

CAP. CXXI.

Judicare.

Axioma I.

Judicare non est testis Innocent. *in c. cum causam. de testib. Bart. & Dd. in l. qui testamento. §. fin. ff. de testam. Wesenb. 2. conf. 58. n. 25.*

II.

Judicatum dici non potest ab eo qui jus judicandi non habet, vel quod adhuc est in controversia. *l. 1. §. hæc autem verba ff. quod quisque jur. stat. l. 2. in fin. ff. de pen. Dd. in l. 2. si quis in jus vocat. non ierit. Myns. resp. 26. num. 4.* ubi addit requiri, ut judex sciat se esse judicem. *arg. l. quæro. 3. ff. de eo qui pro tutor. Bart. in l. multum. ff. de condit. & demonstr.*

III.

Judicare est munus. *l. munerum 18. §. judicanti. 14. ff. de muner. & honor. quod qui à se abdicat, se ipsum exonerare dicitur. cap. Pastoralis. 28. in pr. de offic. deleg. Et esse onus, non autem beneficium, omnium melius probat Langovall. in l. Imperium. n. 193. ff. de jurisdict. judicis enim nomine potius carcat, qui nullam profert sententiam, cum à judicando nomen habeat.*

IV.

Qui cito judicat, ad poenitentiam properat. *Conf. Arg. 1. conf. 110. num. 29.* Unde & judex fulminare dicitur, cum intra tam breve tempus sententiam fert, ut de causa perfectè cognoscere non potuerit. Bart. & Bald. *in l. prolatam. C. de sentent. Perus. in c. dilecto. n. 174. de Appellat.*

V.

Quotiescunque super re in jure non decisâ sed dubiâ, semper unanimiter ex certâ ratione fuit judicatum, toties exinde jus oritur & per consequens sequendi necessitas. Quia ex sæpius ita judicatis inducitur consuetudo vel lex. *l. 38. ff. de LL. Conf. Mev. P. 5. dec. 282.*

Limita: nisi circumstantiæ in casu obveniente variant.

CAP. CXXII.

De Judice.

De Judice competentæ. *vid.*

Forum competens.

Axioma I.

Judex est disceptator juris. *l. rem non novam. 14. C. de judic. l. 3. §. 1. ff. de recept. arbit. Dicitur enim disceptare seu dijudicare & cognoscere de partium lite l. cum Clericis. 21. in pr. C. de Episcop. & Cleric. l. 3. §. ibidem. 13. ff. ad exhibend. c. forus. 10. §. judex dictus. de V. S. dictus à jure dicendo quasi jus dicens. l. 1. ff. de jurisdict. Wesenb. in parit. ff. eod. num. 10. secundum Leges & consuetudines, §. 1. Inst. de offic. jud. Gail. 1. obf. 36. quapropter etiam ejus persona reliquis, qui in judicio intervenire solent, dignior & præstantior Schrader. de feud. part. 10. in præamb. num. 2. Unde & totius judicii Dux seu Imperator. Bald. in rub. C. si à non compet. judic. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 44. num. 2. basis ac fundamentum de c. forus extr. de V. S. Vant. de nullitat. ex defect. jurisdict. ord. num. 2. Conf. Arg. 1. conf. 31. Gilman. 1. p. 2. tit. 11. vot. 2. num. 24. juris justitiæ & Dei minister vocatur. l. 1. ff. de just. & jur. l. 2. §. post originem. de O. I. Regner. in quæst. an judex secund. conscient. n. 13. Hinc judicis præsentia omnem doli suspensionem excludere perhibetur. *cap. in præsentia. 6. de renunc. cap. sicut. 16. §. fin. de sent. Gail. 2. obf. 76. num. 7.* nec judex dicitur in quo justitia non sit, cum jure disceptare dicatur juste judicare. *cap. judicet ille. 4. 3. q. 7. Gail. 2. obf. 76. num. 6.* ideoque judice injuste exegente impune resistere possumus. *cap. ex parte. 11. de accusat. cap. ponderet 14. 50. distinct. ubi Geminian. Petr. de Ancharan. conf. 82. Roman. in l. 11. de re judic. Farin. 1. conf. crim. 4. n. 13. & comparatur privato spoliatori, quoties sine causæ cognitione aliquem suâ possessione privaret. Bart. in l. 2. §. fin. de Custod. reor. Dec. in l. fin. col. 10. C. de dict. D. Adr. toll. & conf. 449. num. 30. Crav. conf. 124. n. 4. ac proinde cessat præsumtio quæ aliis pro eo militaret. Menoch. de recup. poss. rem. 8. n. 8. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 10. n. 108. maxime quando contra communem judicaret opinionem, tunc enim pro imperito habetur & litem suam facere dicitur, partique læsæ ad id quod interest tenetur. Alex. conf. 95. numero 6. vol. 2. Bart. in l. fin. C. de pen. temer. litig. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 136.**

II.

Judex veritatem diligenter investigare tenetur. *v. infra veritas. Auth. qui semel. C. quom. & quand. judex. ibi. perquisita veritate. l. 2. ibique Dd. C. de edend. l. si non defendatur. 19. ff. de pen. l. fin. ibi veritati semper locum fore. C. de probat. & veritatē & æquitatē ob oculos habere dicitur. l. quod si Ephefi. 4. in fin. ff. de eo quod cert. loco. gl. in l. inter filios. Cod. famil. hercise. Roland. à Vall. conf. 47. num. 24. lib. 3. & conf. 12. n. 3. eod. Regner. Sixtin. vol. 2. conf. Marp. 1. n. 21. Est enim jus quoddam inanimatum, nec ut bilanx videri debet eam in partē plus inclinans unde plus accipiat, cum jus atque justitiam animare & peramare animæ salus præcipit, nec unquam juri animum demere, vel judicando litem protrahere præsumere debet. Ire enim ad judicem est ire ad jus. Arist. lib. 5. Eth. cap. 4. nec quicquam pro decreti interpositione, vel spem ementi pretio præsen-*